

การศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจิน: กรณีศึกษาซีรีส์วายจินเรื่อง “รัยนักรักเสพติด”¹

ธัชพล พงศ์ประสิทธิ์, เกวลี เพชราทิพย์

สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 10900

อีเมล : thachaponpongprasit@gmail.com, kewalee.p@ku.th

บทคัดย่อ: การแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือนอกจากจะต้องรักษาความหมายเดิมของภาษาต้นทาง ลดช่องว่างความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างสองภาษา เลือกรูปคำแปลที่รักษาความรุนแรง ความหยาบคาย และอารมณ์ของตัวละครแล้ว ก็ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการเผยแพร่สู่สาธารณะอีกด้วย บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจินเรื่อง “รัยนักรักเสพติด” ซึ่งเป็นซีรีส์แนวชายรักชายจีนที่มีถ้อยคำเกี่ยวกับคำต้องห้าม และคำทางเพศค่อนข้างโจ่งแจ้ง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจำแนกประเภทคำต้องห้ามของหนังทวิตน์ เนตรเจริญ (2558) และการแบ่งกลุ่มคำด่าของอรรถย ชินอัครพงศ์ (2557) มาประยุกต์เข้าด้วยกัน พร้อมทั้งจำแนกประเภทคำต้องห้ามที่พบเพิ่มเติม ทำให้สามารถแบ่งประเภทคำต้องห้ามในซีรีส์เรื่องดังกล่าวออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (1) คำหยาบ (2) คำด่า คำสบประมาทและคำดูหมิ่น (3) คำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+ ซึ่งจากการวิเคราะห์ลักษณะการแปลของคำต้องห้ามประเภทต่าง ๆ ด้วย

¹ บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาวิธีการแปลบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจิน: กรณีศึกษาซีรีส์วายจินเรื่อง “รัยนักรักเสพติด” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกวลี เพชราทิพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

กลวิธีการแปลของของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาราห์ ดาเวอดี (Zarah Davoodi, 2009) ผู้วิจัยพบว่าซีริส่วยจิ้นเรื่อง “ร่ายนักรักเสพติด” ได้ใช้กลวิธีการแปลคำต้องห้าม ดังนี้ การเทียบเคียงอารมณ์ (48.1%) การแปลตรงตามรูปภาษา (30%) การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม (8.1%) การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ (6.67%) การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรื่นหู (4.75%) และการแทนที่ (2.23%)

คำสำคัญ: คำต้องห้าม; บทบรรยายใต้ภาพ; ซีริส่วยจิ้น; กลวิธีการแปล

A Study of Characteristics and Strategies for Translating Prohibited Words in the Chinese to Thai Subtitles of the Chinese Boys' love series: A Case Study of the Boys Love Series "Addicted"¹

Thachapon Pongprasit, Kewalee Petcharathip

Eastern Languages Department, the Faculty of Humanities, Kasetsart University

Email: thachaponpongprasit@gmail.com, kewalee.p@ku.th

Abstract: Translating prohibited words in subtitles is an art and science. To say, not only do translators have to maintain the original meaning of the source language, reduce the cross-cultural difference between the two languages, select and use the translation which keeps the characters' violence, rudeness, and emotion, they also have to realize the suitability for publicity. The objective of this research article is to study the characteristics and strategies for translating prohibited words in the Chinese to Thai subtitles of the Chinese boys' love series "Addicted", which is the Chinese boys' love series that expressly contain prohibited words and sexual words. The researchers adapted the categorization of prohibited words by Nantawat Nedjaroen (2015) and the categorization of

¹ This article is a part of the thesis "A Study of Characteristics and Strategies for Translating Prohibited Words in the Chinese to Thai Subtitles of the Chinese Boys' Love Series: A Case Study of the Boys Love Series "Addicted" from the Master of Arts program, Eastern Languages Department, the Faculty of Humanities, Kasetsart University by Assoc. Prof. Kewalee Petcharathip as a main advisor.

swear words by Orathai Chinakhrapong (2014) and also classified the type of prohibited words additionally. Therefore, the researchers categorized the types of the prohibited words in the boys' love into 3 specific categories: (1) profanity (2) scolding, insults, and slanders (3) words relating or intending to sexual meaning 18+. After analyzing the characteristics of translating various prohibited words with the strategies of translation by Supakanda Thongboonrod (2002) and Zarah Davoodi (2009), the researcher found that the Chinese boys' love series "Addicted" used the strategies of translation as follows: emotional comparison (48.1%), literal translation (30%), translating simple words with prohibited words (8.1%), word-form comparison or interpretation (6.67%), word violence reduction or euphemism (4.75%) and word substitution (2.23%).

Keywords: Prohibited words; Subtitles; Chinese boys' love series; Translating strategies

中国同性恋题材影视作品字幕中忌讳词的汉泰翻译特点及策略研究—以网剧《上瘾》为例¹

洪涛, 李毓贤

泰国农业大学人文学院东方语言学系

邮箱: thachaponpongprasit@gmail.com, kewalee.p@ku.th

摘要: 忌讳词翻译既是一门学科也是一项艺术, 除了需要在翻译过程中保留原文的意义、减少两种语言间的文化隔阂、以及需要选用符合原文程度、粗鲁和角色情感的词汇之外, 还须考虑到其是否适合向公众传播。因此本文以中国同性恋题材网剧《上瘾》为研究对象, 因该作品中包含大量较为明显的忌讳词和有关性的词汇, 旨在研究中国同性恋题材影视作品字幕中忌讳词的汉泰翻译特点及策略。笔者将 Nantawat Netcharoen (2015) 对忌讳词的分类以及 Orathai Chinnakharapong (2014) 对辱骂性词汇的归类共同与新增加的忌讳词类型进行对比, 经研究后发现, 可将该影视作品中的忌讳词分为三类, 分别是脏话; 谩骂、辱骂和咒骂词汇; 以及与性相关或者能联想到十八禁内容的词汇, 采用 Supakanda Thongboonrod (2002) 和 Zarah Davoodi (2009) 提出的理论对上述三类忌讳词进行了分析和讨论。研究结果发现, 在网剧《上瘾》中忌讳词的汉泰翻译采用的方法有: 情感对等 (48.1%), 直译法 (30%), 以忌讳词代替普通词 (8.1%), 句型对等或意译 (6.67%), 减轻忌讳词的程度或者采用更为悦耳的词汇 (4.75%), 以及替代法 (2.23%)。

关键词: 忌讳词; 字幕; 中国同性恋题材影视剧; 翻译策略

¹ 本文为泰国农业大学人文学院东方语言学系研究生学位论文《中国同性恋题材影视作品字幕中忌讳词的汉泰翻译策略研究—以网剧《上瘾》为例》中选取的一部分, 论文指导教师为李毓贤副教授。

บทนำ

ในปัจจุบัน เรามีอาจหลีกเลี่ยงได้ว่าอิทธิพลของประเทศจีนกำลังแทรกซึมเข้ามาในประเทศไทยอย่างไม่ขาดสาย ทั้งในเรื่องเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และสินค้า หากมองไปรอบ ๆ ตัว จะพบว่ามีหลายอย่างในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน ซึ่งรวมไปถึงวงการบันเทิงจากจีนที่กำลังรุกคืบเข้าสู่ประเทศไทยอย่างเงียบ ๆ อีกด้วย

ในประเทศไทยเริ่มมีภาพยนตร์จีนเข้ามาฉายในโรงภาพยนตร์ และมีละครชุดหรือซีรีส์จีนเข้ามาออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นเวลานานแล้ว แต่เนื่องจากกระแสโลกออนไลน์ที่กำลังมาแรงในยุคนี้ ส่งผลให้ไม่เพียงแต่ภาพยนตร์จีนในโรงภาพยนตร์ หรือซีรีส์จีนทางสถานีโทรทัศน์เท่านั้นที่เข้ามามีบทบาทในสังคมไทย แต่อีกกระแสที่เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยอย่างมากก็คือซีรีส์จีนที่ถูกนำมาออกอากาศผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเราจะสามารถสังเกตเห็นได้ว่า คนกลุ่มวัยรุ่นมีการพูดถึงซีรีส์จีนในโลกออนไลน์บ่อยขึ้น อีกทั้งตามสถานีรถไฟฟ้า ก็อาจสังเกตเห็นป้ายโฆษณาของซีรีส์จีนได้บ่อยครั้ง ซึ่งเมื่อพูดถึงซีรีส์จีนหลาย ๆ คนอาจติดภาพเนื้อเรื่องเกี่ยวกับกำลังภายใน หรือหนังย้อนยุคเป็นหลัก และมีเพียงคนเฉพาะกลุ่มเท่านั้นที่ติดตามซีรีส์จีน แต่กระแสนี้ได้เริ่มเปลี่ยนไป เพราะในปัจจุบันเราสามารถหาดูซีรีส์จีนที่มีเนื้อเรื่องทันสมัยไม่แพ้ซีรีส์จากชาติอื่น ๆ ได้อย่างแพร่หลาย ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่หันมาสนใจซีรีส์จีนกันมากขึ้น

ในประเทศไทย ซีรีส์จีนที่ได้รับความนิยมไม่น้อยในหมู่นักชมก็คือ ซีรีส์วาย (Yaoi) ซึ่งเป็นซีรีส์ที่มีตัวละครหลักเป็นเพศเดียวกัน โดยจะเห็นได้ว่าทางแอปพลิเคชัน WeTV แพลตฟอร์มวิดีโอสตรีมมิ่งชื่อดังจากจีนได้จัดหมวดหมู่ “แมนๆ คุยกันครับ” ไว้สำหรับผู้ที่ชื่นชอบซีรีส์วายจีนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชายโดยเฉพาะเอาไว้ด้วย

โดยจากการสืบค้นข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่าซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด (上瘾)” ถือเป็นซีรีส์แนวชายรักชายเรื่องแรกของจีนที่ได้รับเสียงตอบรับจากแฟนคลับชาวไทยเป็นจำนวนมาก จนถึงขั้นมีการจัดงานพบปะแฟนคลับขึ้น ณ บีซีซี ฮอลล์ เซ็นทรัล

ลาดพร้าว ชั้น 5 ประเทศไทยในวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2559 และจำหน่ายบัตรหมดยภายใน 5 นาที นอกจากนั้นแล้ว “รายนักรักเสพติด” ยังเป็นซีรีส์วายจีนเรื่องแรกที่มีการออกอากาศทางแอปพลิเคชัน WeTV อีกด้วย

และแน่นอนว่าหลังจากที่ซีรีส์จีนเข้ามามีบทบาทในประเทศไทย สิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยก็คือบทบรรยายใต้ภาพภาษาไทย ซึ่งในปัจจุบัน มีแพลตฟอร์มจำนวนมากที่ทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครแปลคำบรรยายใต้ภาพซีรีส์จีนผ่านสื่อออนไลน์โดยไม่หวังผลกำไร และในหลาย ๆ แอปพลิเคชันเองก็มีการจ้างนักแปลอาชีพเพื่อทำการแปลบทบรรยายใต้ภาพไว้ใช้ในแพลตฟอร์มของตน ซึ่งหากมองแบบผิวเผิน การแปลบทบรรยายใต้ภาพอาจดูเหมือนการแปลหนังสือนิยายทั่วไปที่มีบทพูดของแต่ละตัวละครมาให้ แต่ในความเป็นจริงศาสตร์การแปลของสื่อที่เป็นภาพและเสียงนั้นแตกต่างกับหนังสืออย่างสิ้นเชิง เพราะหนังสือเปิดกว้างให้ผู้แปลใช้ความสามารถด้านภาษาและคลังคำศัพท์ในสมอง เรียบเรียงบทแปลออกมาเป็นภาษาไทยได้อย่างอิสระ ทั้งยังสามารถเติมแต่งภาษาให้อ่านได้ลื่นไหลยิ่งขึ้น ในขณะที่การแปลบทบรรยายใต้ภาพมีทั้งภาพ เสียง และคำพูดแบบตายตัวมาให้แล้ว สิ่งที่นักแปลบทบรรยายใต้ภาพต้องทำจึงเป็นการแปลเพื่อส่งสารให้ผู้ชมเข้าใจจากต่อฉาก ไม่เหมือนการแปลหนังสือที่เป็น การแปลงสารให้อ่านเข้าใจ และตีความได้ด้วยตัวเอง

ซึ่งหลังจากที่ผู้วิจัยรับชมซีรีส์เรื่องดังกล่าวแล้ว ก็ได้สังเกตเห็นว่าซีรีส์วายจีนเรื่อง “รายนักรักเสพติด” มีเนื้อเรื่องที่เปิดกว้าง มีถ้อยคำเกี่ยวกับเพศ มีลักษณะนิสัยของตัวละครหลักที่ค่อนข้างโฉบเฉี่ยวแตกต่างจากซีรีส์วายจีนเรื่องอื่น ๆ จึงทำให้ปรากฏถ้อยคำต้องห้าม (Taboo words) ซึ่งเป็นถ้อยคำที่สังคมสุภาพชนกำหนดว่าไม่สมควรใช้ เนื่องจากมีความหยาบคาย รุนแรง ก้าวร้าว และสามารถทำร้ายความรู้สึกของผู้ฟังจำนวนมากได้ ดังนั้น การแปลถ้อยคำต้องห้ามจึงถือเป็นสิ่งที่ทำหายสำหรับนักแปล เพราะนอกจากจะต้องเน้นการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครออกมาอย่างถูกต้องแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสม และระมัดระวังในเรื่องข้อจำกัดของการแปลซีรีส์ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกระงับออกอากาศอีกด้วย จากเหตุผลที่ได้กล่าว

ไปในข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ปรากฏในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ทั้ง 15 ตอนผ่านทางแอปพลิเคชัน WeTV

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะและกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ปรากฏในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ทั้ง 15 ตอนผ่านแอปพลิเคชัน WeTV เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักแปลบทบรรยายใต้ภาพ และผู้สนใจค้นคว้าในภายภาคหน้า

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยโดยแยกออกเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 สืบหางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2 รวบรวมและสรุปกรอบแนวคิดกลวิธีการแปลที่จะนำมาวิเคราะห์ถ้อยคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด”

1.3 รวบรวมถ้อยคำต้องห้ามภาษาจีนและคำแปลภาษาไทยในซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ทั้ง 15 ตอนจากแอปพลิเคชัน WeTV และสรุปในรูปแบบตาราง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 จำแนกประเภทคำต้องห้ามโดยใช้การแบ่งประเภทของคำต้องห้ามตามคำนิยามของ นันทวัฒน์ เนตรเจริญ (2558) และการแบ่งประเภทคำคำ คำสบบประมาท และคำดูหมิ่นตามคำนิยามของอรทัย ชินอัครพงศ์ (2557) และวิเคราะห์กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามแต่ละคำ

ในซีรีส์รายวันเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ทั้ง 15 ตอนโดยใช้แนวคิดกลวิธีการแปลของ ศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาราด์ ดาวูดี้ (Zarah Davoodi, 2009)

2.2 รวบรวมผลการวิเคราะห์และนำมาเขียนจำแนกประเภท พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

2.3 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Research Results)

เมื่อเปรียบเทียบกับงานแปลงานเขียนแล้ว การแปลบทบรรยายได้ภาพ นอกจากจะมีข้อจำกัดจากปัจจัยภายในเช่นเดียวกับการแปลงานเขียนอื่น ๆ เช่น พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ความสนใจ สามัญสำนึก และจรรยาบรรณในอาชีพของนักแปลแล้ว ปัจจัยภายนอกของการแปลบทบรรยายได้ภาพก็ถือเป็นข้อจำกัดที่มีความสำคัญเช่นกัน เช่น อิทธิพลจากผู้อ่านหรือผู้ชม กองเซนเซอร์หรือกองบรรณาธิการ สำนักพิมพ์หรือบริษัทนำเข้า ภาพยนตร์ และสภาพสังคมวัฒนธรรม เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ในการแปลบทบรรยายได้ภาพมีข้อจำกัดสำคัญที่แตกต่างจากงานเขียนอยู่อย่างหนึ่ง คือ ข้อจำกัดทางเวลาและพื้นที่บนจอภาพที่จำกัด นักแปลต้องเลือกคำที่สั้นกระชับ เพื่อไม่ให้จำนวนตัวอักษรเกินพื้นที่และเวลาที่กำหนด แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทางให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมของภาษาปลายทางให้มากที่สุดด้วย ดังนั้น การแปลคำต้องห้ามจึงถือเป็นอีกหนึ่งความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ของนักแปลบทบรรยายได้ภาพ

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำต้องห้าม ผู้วิจัยคิดว่าก่อนเริ่มวิเคราะห์ว่าคำต้องห้ามคำนั้น ๆ ใช้กลวิธีใดในการแปล ก่อนอื่นควรจำกัดขอบเขตของคำต้องห้ามเสียก่อนว่า ถ้อยคำใดบ้างที่จัดเป็นคำต้องห้าม ซึ่งผู้วิจัยพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำต้องห้ามเพียงชิ้นเดียวที่ได้ทำการจำแนกประเภทของคำต้องห้ามเอาไว้ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ นั่นก็คืองานวิจัยของนันท์วัฒน์ เนตรเจริญ (2558) การแปลคำต้องห้ามในนวนิยายเรื่อง *The Catcher in the Rye* ที่ได้แบ่งประเภทของคำต้องห้ามตามกลุ่มที่มาเอาไว้ดังนี้ 1) กลุ่ม

ที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับ 1.1 กลุ่มที่มาจากศาสนา 1.2 กลุ่มที่มาจากความบกพร่อง 1.3 กลุ่มที่มาจากสัตว์ 2) กลุ่มที่มาจากถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในสำนวนแปล 2.1 กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากความสูญเสีย และ 2.2 กลุ่มถ้อยคำต้องห้ามที่มาจากเครือญาติ นอกจากนี้ กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่พบมีดังนี้ 1) กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาพา 2) กลวิธีการแปลตีความ 2.1 การแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย 2.2 การแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทย 3) กลวิธีการแปลเทียบเคียงอารมณ์ และ 4) กลวิธีการละความ

ซึ่งจากการจำแนกประเภทคำต้องห้ามข้างต้น ผู้วิจัยคิดว่ายังไม่ครอบคลุมกับคำต้องห้ามที่พบในซีรีส์เรื่อง “ร้อยนักรักเสพติด” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการแบ่งหมวดหมู่ของคำค่าในภาษาไทยเพื่อนำมาจัดประเภทคำต้องห้ามในบทความวิจัยฉบับนี้เพิ่มเติม โดยศึกษาจากงานวิจัยของอรทัย ชินอัครพงศ์ (2557) อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ของคำค่าในภาษาไทยที่ได้ศึกษาวิเคราะห์คำค่าในภาษาไทย โดยการจัดประเภทของคำค่าตามความหมายแนวภาษาศาสตร์ปริชาน และศึกษาความหมายอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ของคำค่าในภาษาไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คำค่าในภาษาไทยสามารถจัดประเภทตามกลุ่มความหมายได้ 13 กลุ่ม คือ คำค่าที่เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกาย สัตว์ ลักษณะนิสัยหรือความประพฤติ ชาติพันธุ์หรือชาติกำเนิด ความเชื่อทางศาสนา ความผิดปกติของสมอง สิ่งสกปรกหรือของเสียที่ไม่ต้องการเพศ (อวัยวะเพศ) โรคหรืออาการของโรค พิษพรรณ บุคคล รูปลักษณะ และอาวุธ

โดยจากการจำแนกประเภทคำต้องห้ามและคำค่าในงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปประเภทคำต้องห้ามตามกลุ่มความหมายที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ 15 กลุ่ม ดังนี้

1. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับความสูญเสีย เช่น เช่น ฉิบหาย บรรลัย ตายท่าตายโหง เป็นต้น
2. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับเครือญาติ เช่น โคตร เป็นต้น
3. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกาย เช่น หน้าอก อวัยวะเพศชายและหญิง กัน เป็นต้น

4. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับสัตว์ เช่น ช้าง แรด เขี้ยว หนู เห็บ หมัด เป็นต้น
5. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยหรือความประพฤติ เช่น กระแตงั่ว ชั่ว ชั่วช้า ดัดจริต เป็นต้น
6. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์หรือชาติกำเนิด เช่น ชาติชั่ว ชาติหมา ชิงหมาเกิด เป็นต้น
7. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา เช่น ผีทะเล เปรต สัตว์นรก เป็นต้น
8. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับความผิดปกติของสมอง เช่น บ้า โง่ ปัญญาอ่อน คนไม่สมประกอบ เป็นต้น
9. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับสิ่งสกปรกหรือของเสียที่ไม่ต้องการ เช่น ขยะ ขยะเปียก ขยะสังคม สวะ เป็นต้น
10. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับเพศ (อวัยวะเพศ) เช่น ราน เรียน เป็นต้น
11. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับโรคหรืออาการของโรค เช่น เนื้องอก เรื้อน เป็นต้น
12. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับพืชพรรณ เช่น ดอก ดอกทอง เห็ดสด เป็นต้น
13. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับบุคคล เช่น แก้วหน้าม้า วันทอง อีตัว เป็นต้น
14. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับรูปลักษณะ เช่น อ้วน เตี้ย เป่ เหยิน (หัว) ล้วน สีตา เป็นต้น
15. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับอาวุธ เช่น หอก หอกหัก เป็นต้น

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการแปลคำต้องห้าม ดังนี้

กุลชาติ ศรีโพธิ์ (2548) ที่ศึกษากลวิธีการแปลคำสบถและคำหยาบคายจากภาพยนตร์ต่างประเทศ พบว่ามีกลวิธีการแปลทั้งสิ้น 6 วิธี ได้แก่ การลดระดับความรุนแรง การละคำไม่แปล การเปลี่ยนความหมาย การแปลร่วมกับคำอื่น การใช้ทางเสียง และการทับศัพท์ ทั้งยังได้กล่าวเพิ่มเติมเอาไว้ด้วยว่า กลวิธีการแปลบางวิธีก็ไม่สามารถถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ความรู้สึกได้เทียบเท่ากับภาษาต้นทาง โดยเฉพาะการแปลทับศัพท์ ซึ่งการแปลเช่นนี้

ทำให้ผู้ชมไม่ทราบความหมายที่แท้จริงในบทบรรยายได้ภาพ จึงส่งผลกระทบต่อการรับรู้และ
ปฏิกริยาของผู้ชมขณะรับชม

อุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม (2560) ศึกษากลวิธีการแปลคำต้องห้ามในเรื่อง A Brief History of Seven Killings โดยปรับจากกลวิธีการแปลคำสบลของ Thanontip (2014) และ ซาลินี วิมลเกียรติขจร (2550) พบวิธีการแปล 4 วิธี ได้แก่ การรักษาคำสบลไว้ในบทแปล การตัดทิ้งไม่แปล การแทนที่ด้วยคำอื่นไม่ใช่คำสบล และการใช้กลวิธีการแปลหลายรูปแบบประกอบกัน นอกจากนี้ ยังกล่าวเสริมอีกด้วยว่า การพิจารณาว่าคำต้องห้ามในต้นฉบับต้องการสื่อความหมายตรงตัวหรือความหมายโดยนัย จะช่วยในการเลือกใช่วิธีการแปลที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

พันศักดิ์ อัครวงศ์ เกษม (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องเพศกับการเซ็นเซอร์: การแปลภาษาต้องห้ามในนวนิยาย เรื่อง Fifty Shades of Grey ของ E. L. James โดยปรับกลวิธีการแปลตามแนวทางการแปลคำต้องห้ามของซาราห์ ดาวุดี (Zarah Davoodi, 2009) พบกลวิธีการแปล 5 วิธี ได้แก่ การละความ การแปลบางส่วน การแทนที่ การแปลเพิ่ม และการลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำอื่นหุ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า การที่ผู้แปลเลือกแปลเช่นนี้เป็นผลจากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของตัวนักแปล โดยเฉพาะในด้านปัจจัยภายนอกของตัวนักแปล เช่น กฎหมาย สำนักพิมพ์ และบรรณาธิการ ซึ่งอำนาจต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอุดมการณ์หลักของสังคมซึ่งได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาหลักของสังคมไทย

ชนัญชิตา เถาว์ลัย (2564) ศึกษาการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายได้ภาพชุดการ์ตูนแอนิเมชันสำหรับผู้ใหญ่ เรื่อง Big Mouth จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการแปลระดับคำของ Baker (2018) และนำเสนอกลวิธีที่พบเพิ่มเติม ซึ่งพบกลวิธีการแปล 8 วิธี ได้แก่ การแปลโดยใช้การแทนที่ทางวัฒนธรรม การแปลโดยใช้คำที่เป็นกลางมากขึ้นหรือแสดงอารมณ์น้อยลง การแปลแบบตรงตัว การแปลโดยใช้คำกว้าง การแปลโดยการละไม่แปล การแปลแบบเรียบเรียงใหม่โดยใช้คำที่มีความเกี่ยวข้อง การแปลแบบเรียบเรียงใหม่โดยใช้คำ

อื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง และการแปลโดยการใช้คำยืมหรือคำยืมร่วมกับคำอธิบาย โดยผลการศึกษาเรื่องดังกล่าวพบว่า กลวิธีการแปลส่วนใหญ่ที่เลือกใช้คือ กลวิธีที่ทำให้ความหมายของภาษาต้นทางลดลงจนสามารถถ่ายทอดต่อสาธารณชนได้

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับการแปลคำต้องห้ามข้างต้นพบว่า การถ่ายทอดคำต้องห้ามสามารถทำได้หลากหลายวิธี ทว่างานวิจัยเหล่านี้ก็ยังมีข้อจำกัดเล็กน้อย เช่น ในงานวิจัยของกุลชาติ ศรีโพธิ์ (2548) เป็นการศึกษาจากกลวิธีที่อาศัยประสบการณ์ของนักแปลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ได้มีหลักการแปลที่แน่นอน และงานวิจัยของชญชิตา เกาวัลย์ (2564) ที่แม้จะมีกลวิธีมากกว่างานวิจัยชิ้นอื่น ๆ แต่กลวิธีส่วนใหญ่ก็เป็นการลดระดับอารมณ์และความหมายของภาษาต้นทางลง ทำให้ถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้ไม่เต็มที่ ส่วนงานวิจัยของอุกฤษฏ์ ยลธรรม์ธรรม (2560) ก็ยังเลือกใช้กลวิธีการแปลได้ไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำกลวิธีการแปลระดับคำที่ศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาร่าห์ ดาวูดิ (Zarah Davoodi, 2009) ทำการสรุปไว้มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดหลักสำหรับวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทความวิจัยชิ้นนี้ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 7 กลวิธี ดังนี้

1. การแปลตรงตามรูปภาพา คือ การแปลคำต้องห้ามด้วยคำในภาษาไทยที่สื่อความหมายตรงกับความหมายตามรูปภาพาของคำต้องห้ามในภาษาต้นทาง เช่น การแปล “as a bastard” ว่า “ยังกับไอ้ลูกไม่มีพ่อ”

2. การเทียบเคียงจากรูปภาพาหรือการแปลตีความ คือ การแปลคำต้องห้ามในภาษาต้นทางโดยยึดความหมายแฝงที่ใช้เน้นความหมายได้เช่นเดียวกันในภาษาปลายทางเป็นหลัก เช่น การแปล “I’m getting goddam sick of it.” ว่า “ที่กำลังฝังใจฉิบหายกับเรื่องที่พี่พูดมา”

3. การเทียบเคียงอารมณ์ คือ การแปลคำต้องห้ามด้วยคำที่สื่อความหมายและความอารมณ์ของตัวละครได้ใกล้เคียงกับภาษาต้นทาง แต่ไม่ได้ถ่ายทอดความหมายใด ๆ ของคำ

ต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในภาษาต้นทางเลย เช่น การแปล “playful as hell” ว่า “เล่นท่าอะไรวะ”

4. การละความ คือ การละไม่แปลคำต้องห้าม เช่น การแปล “I said. Cold as hell.” ว่า “ผมถามด้วยสีหน้าเย็นชา” แทนที่จะแปลว่า “ผมถามด้วยสีหน้าโคตรจะเย็นชา”

5. การแทนที่ คือ การนำคำที่เข้าใจหรือยอมรับได้ในวัฒนธรรมปลายทางไปแทนที่ เช่น การแปลคำว่า “His lips close around my nipple” ว่า “ริมฝีปากเขาครอบครองยอดทรงอีกข้างของฉัน”

6. การแปลเพิ่ม คือ การแปลขยายความคำต้องห้ามเพื่อให้เข้าใจในภาษาปลายทางมากยิ่งขึ้น เช่น การแปล “sleeping with someone.” ว่า “เรื่องนอนร่วมเตียงกับคนอื่น”

7. การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรีนหุ คือ การลดระดับความรุนแรงโดยใช้คำที่เป็นที่ยอมรับในสังคม การใช้คำศัพท์ต่างประเทศ หรือการลดความหมายของคำ เช่น การแปลคำว่า “I fuck...hard.” ว่า “แต่ผมมีเซ็กซ์ รุนแรงด้วย”

ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า เมื่อนำกลวิธีการแปลที่นักวิจัยทั้งสองท่านสรุปไว้มาประยุกต์รวมกัน ประกอบกับการจำแนกประเภทของคำต้องห้ามก่อนทำการวิเคราะห์จะสามารถทำให้แบ่งประเภทกลวิธีการแปลได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยกลวิธีส่วนใหญ่จะไม่เน้นไปที่การลดทอนความหมายและอารมณ์ของภาษาต้นทางมากเกินไป แต่เน้นกลวิธีที่หลากหลายเพื่อให้สามารถวิเคราะห์การแปลคำต้องห้ามประเภทต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

จากการรวบรวมคำต้องห้ามที่ปรากฏในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์วายเงินเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ผู้วิจัยพบการปรากฏของคำต้องห้ามทั้งสิ้น 210 ครั้ง

ซึ่งจากการจำแนกประเภทคำต้องห้ามของนันทวัฒน์ เนตรเจริญ (2558) และการแบ่งกลุ่มคำตาของอรรถัย ชินอัครพงศ์ (2557) ที่สรุปได้ทั้งสิ้น 15 กลุ่มดังที่กล่าวไปข้างต้น

ผู้วิจัยได้พบประเภทคำต้องห้ามที่อยู่นอกเหนือจากกลุ่มคำต้องห้ามที่นักวิจัยทั้งสองท่านรวบรวมไว้ จึงได้ทำการจำแนกเพิ่มเติม และจัดเป็นประเภทใหญ่และประเภทย่อย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ประเภทคำต้องห้ามและคำแปลในซีรีส์วายจีนเรื่อง “รัยนักรักเสพติด”

ประเภทคำต้องห้ามและคำแปล	จำนวนครั้ง ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. คำหยาบ	118	56.19
1.1 คำสบถ		
- คำว่า “วะ” (แปลเพิ่ม)	70	
- คำว่า “วะะ” (แปลเพิ่ม)	2	
- คำว่า “เว้ย” (แปลเพิ่ม)	8	
- คำว่า “แม่ง” (แปลเพิ่ม)	7	
1.2 คำหยาบที่ใช้ประกอบหน้า		
- คำว่า “ไอ้” (แปลเพิ่ม)	13	
- คำว่า “นัง” (แปลเพิ่ม)	1	
1.3 คำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ		
- คำว่า “โคตร, แม่งโคตร” (特, 特别, 最, 太)	17	
2. คำด่า คำสบประมาท และคำดูหมิ่น	71	33.81
2.1 คำด่าประเภทความผิดปกติทางจิตหรือสติปัญญา		
- คำว่า “โง่” (傻, 蒜, 傻 B, 二, 愚蠢)	19	
- คำว่า “บ้า, คนบ้า, ไอ้บ้า” (有病, 神经病, 抽风)	22	
- คำว่า “ประสาท” (神经质, 神经病)	2	

- คำว่า “เพี้ยน” (神经过敏, 神经兮兮)	2	
- คำว่า “อ่อน” (菜)	1	
- คำว่า “โรคจิต” (变态, 恶心)	3	
2.2 คำคำประเภทอวัยวะในร่างกาย		
- คำว่า “หน้าไม่อาย” (脸皮厚)	1	
- คำว่า “หน้าด้าน” (犯贱, 不要脸)	2	
2.3 คำคำประเภทสิ่งสกปรกและของเสียที่ไม่เป็นที่ต้องการ		
- คำว่า “สวะ” (杂种)	2	
- คำว่า “กาก” (破)	1	
2.4 คำคำประเภทลักษณะนิสัยและความประพฤติ		
- คำว่า “สารเลว, เลว” (贱, 流氓)	5	
- คำว่า “แย่” (破, 坏, 臭)	6	
- คำว่า “นิสัยเสีย” (坏, 浑蛋)	2	
- คำว่า “ซั่ว, ซั่วซ่า” (撒浑耍赖, 坏)	2	
2.5 คำคำประเภทชาติพันธุ์หรือชาติกำเนิด		
- คำว่า “โสเภณี” (失足少女)	1	
3. คำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+	21	10
3.1 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ		
- คำว่า “ห้า” (鸡巴)	5	
3.2 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง		
- คำว่า “สไลด์หนอน” (搞事, 把关, 打飞机)	3	
- คำว่า “รีตน้ำ” (打手枪)	1	

- คำว่า “เสียว” (爽)	1	
3.3 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์		
- คำว่า “ชิง” (雏)	3	
- คำว่า “ฟิน” (刺激, 爽)	4	
- คำว่า “อ๊ีบ” (打炮, 上)	3	
- คำว่า “ลีลาบนเตียง” (床上表现)	1	
ผลรวม	210	100

ซึ่งหลังจากจำแนกข้อมูลคำแปลถ้อยคำต้องห้ามแต่ละประเภทที่รวบรวมมาได้ข้างต้น ด้วยกลวิธีการแปลที่ศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาราห์ ดาวูดิ (Zarah Davoodi, 2009) ทำการสรุปไว้ ผู้วิจัยพบกลวิธีการแปลจากกรอบแนวคิดดังกล่าว 5 กลวิธีจากกลวิธีทั้งหมด 7 กลวิธี โดยไม่ปรากฏการลดความและการแปลเพิ่ม นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยยังค้นพบกลวิธีเพิ่มเติมอีก 1 กลวิธี คือ การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม รวมทั้งสิ้น 6 กลวิธี ทำให้ผู้วิจัยสรุปกลวิธีการแปลคำต้องห้ามใน ซีรีส์วายจินเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนครั้งที่ปรากฏของกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามแต่ละประเภทเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ประเภทของกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้าม	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	ร้อยละ
การเทียบเคียงอารมณ์	101	48.1
การแปลตรงตามรูปภาษา	63	30
การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม	17	8.1
การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ	14	6.67

ประเภทของกลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้าม	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	ร้อยละ
การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรุนแรง	10	4.75
การแทนที่	5	2.38
ผลรวม	210	100

1. การแปลตรงตามรูปภาพ

ตัวอย่างที่ 1 别拦我 我揍死那个贱人。

อย่าห้ามฉัน ฉันจะพาดนังสารเลวคนนั้น (ตอนที่ 6 นาทีที่ 14:40-14:42)

ในตัวอย่างที่ 1 จีนลู่คู่ต่าทอและทำร้ายร่างกายนักเรียนหญิง เพราะคิดว่าเธอจะมาแย่งคู่ให้ คู่ให้จึงต้องเข้ามาห้ามปราม ด้วยความโมโห จีนลู่คู่จึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “贱” ผู้แปลเลือกแปลว่า “สารเลว” ซึ่งจัดเป็นคำต่ำประเภทลักษณะนิสัยและความประพฤติ

ตัวอย่างที่ 2 你说谁贱呢?

นายว่าใครเลว (จากตอนที่ 11 นาทีที่ 07:29-07:30)

ในตัวอย่างที่ 2 คู่ให้คุยกับเพื่อนขณะกำลังเมาจึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “贱” ผู้แปลเลือกแปลว่า “เลว” ซึ่งจัดเป็นคำต่ำประเภทลักษณะนิสัยและความประพฤติ

ตัวอย่างที่ 3 你太坏了你。

นายนี่มันชั่วจริงๆ (จากตอนที่ 14 นาทีที่ 09:36-09:37)

¹ 贱 หมายถึง ต่ำทราม เลวทราม (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

ในตัวอย่างที่ 3 กูให้คำป้ายลั่วอินที่ไม่ยอมบอกว่าพี่ชายของกูให้มาหาที่บ้าน จึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา คำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “坏” ผู้แปลเลือกแปลว่า “ชั่ว” ซึ่งจัดเป็นคำคำประเภทลักษณะนิสัยและความประพฤติ

จากตัวอย่างที่ 1-3 เนื่องจากคำแปลในพจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่ ปี 2554 บัญญัติคำแปลของคำข้างต้นไว้หลากหลาย แต่ความหมายคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงคิดว่า ผู้แปลได้เลือกใช้คำแปลโดยพิจารณาจากความหมายที่เหมาะสมกับบริบท และอาศัยคำไวพจน์ที่มีในภาษาไทย ทำให้คำแปลของคำดังกล่าวในแต่ละประโยคแตกต่างกัน แต่ก็ยังถือว่าเป็นการแปลตรงตามรูปภาพอยู่ดี

2. การเทียบเคียงจากรูปภาพหรือการแปลตีความ

ตัวอย่างที่ 4 这傻缺怎么跑到这儿来了?

ทำไมไอ้หน้าโง่ มันย้ายมานี่ (จากตอนที่ 2 นาทีที่ 14:07-14:10)

ในตัวอย่างที่ 4 ป้ายลั่วอินที่มีเรื่องทะเลาะกับกูให้ เขามองหน้ากูให้แล้วคิดประโยคในใจดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “ไอ้หน้าโง่” ซึ่งคำว่า “ไอ้” จัดเป็นคำหยาบที่ใช้ประกอบหน้า มักใช้เรียกบุคคลที่เป็นเพศชาย ส่วนคำว่า “หน้าโง่” จัดเป็นคำคำประเภทความผิดปกติทางสมอง

¹ 坏 หมายถึง เลว เสีย ทำให้เสีย แย่ ย่ำแย่ (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

² 傻缺 หมายถึง ทั้งโง่ทั้งไม่ปกติ ปกติมักใช้ตำหนิผู้อื่น (เข้าถึงได้จาก <https://www.cyxqd.com/5393.html>, 23 พฤศจิกายน 2564)

ตัวอย่างที่ 5 是个有妈生没妈养的杂种¹。

เป็นพวกสวะ²ที่ไม่มีแม่คอยเลี้ยงดู (ตอนที่ 4 นาทีที่ 18:52-18:57)

ในตัวอย่างที่ 5 หลังจากประกาศคะแนนสอบ ปรากฏว่าป้ายลั้วอินได้คะแนนสูง ทำให้นักเรียนชายคนหนึ่งไม่พอใจ เข้ามาด่าทอเขาด้วยความอิจฉาริษยาด้วยประโยคดังกล่าว โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “พวกสวะ” ซึ่งจัดเป็นคำด่าประเภทสิ่งสกปรกและของเสียที่ไม่เป็นที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 6 锅肉味的鸡巴。

หำรสเนื้อ (จากตอนที่ 14 นาทีที่ 17:38-17:40)

ในตัวอย่างที่ 6 กูให้หมกมุ่นอยู่แต่เรื่องอย่างว่า จึงหลุดปากพูดชื่อขนมผิด กลายเป็นพูดคำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสี่ออกไปในเชิงทางเพศ 18+ ออกมาโดยไม่ตั้งใจ โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “鸡巴³” ผู้แปลเลือกแปลว่า “หำ” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ

จากตัวอย่างที่ 4-6 ผู้แปลแปล “傻缺” ว่า “ไอ้หน้าโง่” แปล “杂种” ว่า “พวกสวะ” และแปล “鸡巴” ว่า “หำ” ตามลำดับ ซึ่งถือเป็นการแปลคำต้องห้ามในภาษาต้นทางโดยยึดความหมายแฝงที่ใช้นั้นความหมายได้เช่นเดียวกันในภาษาปลายทางเป็นหลัก

¹ 杂种 หมายถึง 1) พันธุ์ผสม 2) เป็นคำที่ใช้ด่าอย่างหยาบคาย โดยมีความหมายว่า ลูกพันธุ์ผสม; คนพันธุ์ผสม (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

² สวะ (ปาก) ว. เลว, ไร้ประโยชน์, เช่น คนสวะ เรื่องสวะ ๆ (เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.orst.go.th/>, 23 พฤศจิกายน 2564)

³ 鸡巴 หมายถึง อวัยวะเพศชาย (เข้าถึงได้จาก <https://www.zdic.net/hans/%E9%B8%A1%E5%B7%B4>, 1 ตุลาคม 2564)

ในตัวอย่างที่ 4 ผู้แปลได้นำคำว่า “ไอ้” มาวางไว้หน้าคำคำซึ่งเป็นคำนาม คือ “หน้าโง่” รวมเป็น “ไอ้หน้าโง่” เพื่อเพิ่มความรุนแรงและความหยาบคายของประโยค ซึ่งหากเทียบกับความหมายในภาษาจีนแล้ว คำว่า “ไอ้หน้าโง่” ก็สามารถเทียบเคียงความหมายของคำว่า “傻缺” ได้ส่วนหนึ่งเช่นกัน เพราะคำว่า “傻缺” ในภาษาจีนสื่อความหมายถึงสองสิ่ง คือ โง่และไม่ปกติ แต่ผู้แปลได้เลือกใช้คำว่า “หน้าโง่” ซึ่งเป็นคำคำในภาษาไทยเพื่อเทียบเคียงความหมายของคำดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม คำว่า “ไอ้” จะจัดเป็นคำหยาบหรือไม่ต้องพิจารณาจากบริบท เนื่องจาก คำว่า “ไอ้” ยังใช้ประกอบการใช้เรียกเด็กผู้ชายที่อายุน้อยกว่าด้วยความเอ็นดูได้อีกด้วย (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554) แต่ในตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น คำว่า “ไอ้” ตามท้ายด้วยคำคำหรือคำที่มีความหมายที่สื่อไปในเชิงลบ ทำให้ทราบว่าผู้พูดมีเจตนาดูหมิ่นและเหยียดหยามอย่างชัดเจน จึงสามารถจัดได้ว่าเป็นคำหยาบ

ส่วนในตัวอย่างที่ 5 ผู้แปลใช้คำว่า “พวกสวะ” ในภาษาปลายทางเพื่อเทียบเคียงกับคำว่า “杂种” ในภาษาต้นทาง ซึ่งถึงแม้ว่าคำแปลดังกล่าวจะไม่ใช้ความหมายที่ตรงตัวตามที่ระบุไว้ในพจนานุกรม แต่ก็ถือว่ามีความหมายใกล้เคียงกัน จึงจัดเป็นการแปลโดยการตีความและในตัวอย่างที่ 6 ซึ่งเป็นการพูดผิดของตัวละคร แต่ผู้แปลเลือกแปล “XJB” ว่า “ห้า” อาจเป็นเพราะตีความผ่านบริบทของข้าง ที่ทำให้กำลังหมกมุ่นเกี่ยวกับเรื่องอย่างว่า จึงเกิดการพูดผิดขึ้น ประกอบกับพิจารณาถึงคู่สนทนาที่เป็นเพื่อนสนิท หากใช้คำสุภาพก็อาจทำให้ผู้ชมเสียอรรถรสในการรับชมได้ หรือถ้าหากผู้แปลเลือกแปลว่า “กระजू”² “กระตอ”³ หรือ

¹ ไอ้ หมายถึง น. คำใช้ประกอบหน้าชื่อผู้ชายแสดงความดูหมิ่นเหยียดหยาม, คำประกอบคำบางคำที่ผู้ใหญ่ใช้เรียกเด็กผู้ชายหรือผู้ชายที่อายุน้อยกว่ามากด้วยความเอ็นดูหรือสนิทสนมเป็นกันเอง เช่น ไอ้หนู ไอ้น้องชาย (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

² กระजू หมายถึง อวัยวะเพศชาย (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

³ กระตอ หมายถึง น. อวัยวะสืบพันธุ์ของชายหรือสัตว์เพศผู้บางชนิด (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

“ควย”¹ ก็จะหยาบคาย และมีความรุนแรงของภาษามากเกินไปจนอาจไม่ผ่านกองเซนเซอร์ หรือเกิดกระแสวิจารณ์ในสังคม ดังนั้น ผู้แปลจึงเทียบเคียงด้วยคำว่า “ห่า” ซึ่งเป็นภาษาพูดที่มักใช้ในกลุ่มวัยรุ่น และมีความน่ารักปะปนอยู่ด้วย

3. การเทียบเคียงอารมณ์

ตัวอย่างที่ 7 你干什么见不得人的事了?

นี่นายแอบไปทำอะไรไม่ตีมาวะ (จากตอนที่ 5 นาทีที่ 17:55-17:57)

ในตัวอย่างที่ 7 กู้ให้กำลังคุยโทรศัพท์กับเพื่อน และห้ามเพื่อนไม่ให้มาหาเขาจนเพื่อนของเขาเกิดความสงสัย จึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “วะ” จัดเป็นคำสบถที่มักจะใช้วางท้ายประโยคคำถาม

ตัวอย่างที่ 8 不敢想，一想我就受不了。

ไม่กล้านึกเลยวะ แคนึกฉันทึกของขึ้นแล้ว (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 11:59-12:02)

ในตัวอย่างที่ 8 กู้ให้เล่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับจินลู่ลู่ให้ปายลั่วอินฟัง เล่าไปเขาก็นึกภาพไป จนพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “วะ” จัดเป็นคำสบถที่มักจะใช้วางท้ายประโยคบอกเล่า

¹ ควย หมายถึง น. อวัยวะสืบพันธุ์ของชายหรือสัตว์เพศผู้บางชนิด (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

² วะ หมายถึง ว. คำบอกเสียต่อท้ายประโยคแสดงความคุ้นเคยเป็นกันเองหรือแสดงความไม่สุภาพ เช่น ไปไหนวะ. (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

³ วะ หมายถึง เป็นคำต่อท้ายคำพูดที่ไม่ค่อยสุภาพ (เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-en-lexitron/%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B0>, 1 ตุลาคม 2564)

ตัวอย่างที่ 9 你给我滚。

นายออกไปเลยนะเว้ย (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 08:37-08:39)

ในตัวอย่างที่ 9 กูให้แอบเข้าห้องน้ำขณะที่ปายลั่วอินกำลังอาบน้ำ ปายลั่วอินจึงไล่เขาออกไปด้วยการพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “เว้ย¹” จัดเป็นคำสบถที่มักจะใช้วางท้ายประโยคบอกเล่า

จากตัวอย่างที่ 7-9 ผู้แปลเพิ่มคำแปลคำว่า “วะ” “วะ” “เว้ย” ตามลำดับ แต่เห็นได้ชัดว่าคำเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในบทบรรยายได้ภาพภาษาจีน ทว่าเนื่องจากผู้แปลต้องการถ่ายทอดอารมณ์ ลักษณะนิสัย และความรู้สึกของตัวละครมาสู่บทบรรยายได้ภาพภาษาไทย ผู้แปลจึงเลือกเพิ่มคำสบถเหล่านี้ที่เป็นคำต้องห้ามในภาษาไทย เพื่อสื่ออารมณ์ตัวละครให้มีความคุ้นเคย เป็นกันเองหรือแสดงความไม่สุภาพยิ่งขึ้น โดยไม่ได้ต้องการถ่ายทอดความหมายเพิ่มเติมใด ๆ

4. การแทนที่

ตัวอย่างที่ 10 怎么没见你搞事啊?

ทำไมไม่เห็นนายสไลด์หนอนเลยวะ (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 09:55-09:57)

ในตัวอย่างที่ 10 กูให้ชวนปายลั่วอินคุยเรื่องเซ็กส์ก่อนนอน โดยเริ่มจากพูดเรื่องสำเร็จความใคร่ขึ้นมาก่อน จึงเป็นที่มาของประโยคดังกล่าว โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “搞事²” ผู้แปลเลือกแปลว่า “สไลด์หนอน” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

¹ เว้ย หมายถึง ว. คำลงท้ายของการร้องเรียก ถาม หรือขานรับเป็นต้น ใช้ในลักษณะที่ไม่สุภาพหรือเป็นกันเอง เช่น แดงเว้ย ไปไหนเว้ย ไปตลาดมาเว้ย เบื้องจริงเว้ย, เว้ย กิวา. (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

² 搞事 เป็นศัพท์แสลง ย่อมาจากคำว่า 搞事情 หมายถึง ก่อเรื่อง ทำให้เกิดเรื่องวุ่นวาย (เข้าถึงได้จาก <https://www.chazidian.com/cidian/933689/>, 22 พฤศจิกายน 2564)

ตัวอย่างที่ 11 让男的给你把把关。

ถ้าให้ผู้ชายช่วยสไลด์หนอน (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 10:23-10:24)

ในตัวอย่างที่ 11 เป็นประโยคที่กล่าวถัดจากในตัวอย่างที่ 10 โดยผู้ให้ซักชวนให้ป้ายลั้วอินลองให้ผู้ชายที่เป็นเพศเดียวกันช่วยสำเร็จความใคร่ให้ จึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “把关¹” ผู้แปลเลือกแปลว่า “สไลด์หนอน” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ตัวอย่างที่ 12 互相之间打打手枪又怎么了？

ผลัดกันรีดน้ำจะเป็นไรไปวะ (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 12:18-12:21)

ในตัวอย่างที่ 12 เป็นเหตุการณ์ต่อจากตัวอย่างที่ 12 โดยผู้ให้เสนอตัวจะช่วยป้ายลั้วอินสำเร็จความใคร่ แต่ป้ายลั้วอินปฏิเสธ ผู้ให้จึงพูดประโยคดังกล่าวออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ “打手枪²” ผู้แปลเลือกแปลว่า “รีดน้ำ” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

จากตัวอย่างที่ 10-12 คำว่า “搞事” และ “把关” ผู้แปลเลือกแปลว่า “สไลด์หนอน” แทนที่จะแปลตรงตัวดังความหมายตามพจนานุกรมว่า “ก่อเรื่อง” และ “คอยดูลาดเลา” ตามลำดับ และแปลคำว่า “打手枪” ว่า “รีดน้ำ” แทนที่จะแปลว่า “ซั๊กวาว³”

¹ 把关 หมายถึง คอยดูลาดเลา ควบคุมดูแล (เข้าถึงได้จาก <https://www.zdic.net/hans/%E6%8A%8A%E5%85%B3>, 1 ตุลาคม 2564)

² 打手枪 หรือ 打飞机 หรือ 自慰 หมายถึง การช่วยตัวเองของเพศชาย (เข้าถึงได้จาก <https://mip.yxlady.com/jingyan/1152195.shtml>, 22 พฤศจิกายน 2564)

³ ซั๊กวาว หมายถึง (ภาษาปาก) สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ใช้กับเพศชาย (เข้าถึงได้จาก <https://th.wiktionary.org/wiki/%E0%B8%8A%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7>, 1 ตุลาคม 2564)

หรือ “ช่วยตัวเอง”¹ ซึ่งจากบริบทข้างต้น คำว่า “搞事” “把关” และ “打手枪” ต่างก็หมายถึง “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง” ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ศุภกานดา บุญทองรอด (2545: 46-64) กล่าวว่า การใช้ถ้อยคำต้องห้าม ซึ่งรุนแรงเกินจริงในวรรณกรรมจะช่วยเสริมอารมณ์ของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งผู้วิจัยก็คิดว่า การแปลถ้อยคำต้องห้ามในบทบรรยายได้ภาพของซีริสก็ยังสามารถนำหลักดังกล่าวมาใช้ได้เช่นกัน ทั้งนี้ การพูดเรื่องการสำเร็จความใคร่อย่างโจ่งแจ้งถือเป็นเรื่องต้องห้ามในสังคมไทย ดังนั้น ผู้แปลจะต้องเลือกแปลคำให้มีความเหมาะสมต่อการออกอากาศมากที่สุด และเลือกคำที่เข้าใจหรือยอมรับได้ในวัฒนธรรมปลายทางมาแทนที่ โดยการเลือกแปลด้วยคำว่า “สไลด์หนอน” และ “รีดน้ำ” ซึ่งเป็นคำแสลงที่สอดคล้องกับขั้นตอนในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกระงับออกอากาศ และยังถือเป็นการรักษาบรรณานุกรมของบทสนทนาที่เป็นการสนทนาระหว่างวัยรุ่นชายที่มีความสนิทสนมกันแทน

โดยคำว่า “สไลด์หนอน” คำว่า “สไลด์” มีความหมายว่า การสัมผัส แค้น หรือนวดคลึง ส่วนคำว่า “หนอน” ซึ่งเป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังชนิดหนึ่งที่มีลำตัวยาวอ่อนนุ่ม แต่ไว้ในที่นี้มีความหมายที่สื่อถึงอวัยวะเพศชาย เพราะรูปลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น จึงใช้คำว่า “สไลด์หนอน” แทนท่าทางขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนคำว่า “รีดน้ำ” นั้น “รีด” ก็ถือเป็นคำที่บ่งบอกถึงลักษณะท่าทางที่คล้ายคลึงกับการช่วยตัวเองของเพศชาย และคำว่า “น้ำ” ในที่นี้สื่อถึง “อสุจิ” ดังนั้น จึงใช้แทนจุดสุดยอดที่ผู้ชายจะหลั่งอสุจิออกมา

¹ ช่วยตัวเอง หมายถึง สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (เข้าถึงได้จาก <https://dict.longdo.com/search/%E0%B8%8A%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%87->, 1 ตุลาคม 2564)

5. การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรีนหู

ตัวอย่างที่ 13 你到底是不是雏儿啊?

นี่สรุปนายยังชิงอยู่หรือเปล่าวะ (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 10:46-10:49)

ในตัวอย่างที่ 13 กูให้ชนป้ายลั่วอินคุยเรื่องเซ็กซ์ก่อนนอน ซึ่งหลังจากที่เขาพูดถึงการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองแล้ว กูให้กั้พูดถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม จนเป็นที่มาของประโยคดังกล่าว โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “雏儿¹” ผู้แปลเลือกแปลว่า “ชิง” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 14 太刺激了。

โคตรฟินเลย (จากตอนที่ 8 นาทีที่ 12:02-12:04)

ในตัวอย่างที่ 14 เป็นเหตุการณ์ต่อจากตัวอย่างที่ 13 เมื่อกูให้หนักถึงการมีเพศสัมพันธ์กับจินลู่ลู่ เขาจึงพูดประโยคนี้ออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “刺激²” ผู้แปลเลือกแปลว่า “ฟิน” ซึ่งเป็นคำที่ใช้แสดงอารมณ์ขณะมีความสุข หรือตื่นเต้น แต่ในที่นี้ได้สื่อไปในความหมายของความรู้สึกมีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 15 感动了，让我上一次。

ถ้าซิ่งก็ให้ฉันอึบทีดี (จากตอนที่ 15 นาทีที่ 03:19-03:22)

ในตัวอย่างที่ 15 เป็นเหตุการณ์ในวันคริสต์มาส กูให้เห็นว่ารถติดจึงลงจากรถแล้ววิ่งมาหาป้ายลั่วอิน เมื่อป้ายลั่วอินเห็นจึงทักว่าอากาศหนาวแต่ทำไมเหงื่อออก กูให้จึงอธิบายว่าทำไมตนจึงต้องลงจากรถ แล้วรีบมาหาป้ายลั่วอิน จากนั้นก็ชวนป้ายลั่วอินด้วยประโยค

¹ 雏儿 หมายถึง เด็กหัวอ่อน คนที่อายุน้อยและไม่มีประสบการณ์ (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

² 刺激 หมายถึง กระตุ้น ยั่วๆ เสะเหือนอารมณ์ เสะเหือนจิตใจ (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

ดังกล่าว โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “上” ผู้แปลเลือกแปลว่า “อ๊ีบ” ซึ่งจัดเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

จากตัวอย่างที่ 13-14 คำว่า “雏儿” ผู้แปลเลือกแปลว่า “ชิง” แทนที่จะแปลว่า “เด็กหัวอ่อน” หรือ “คนที่ยังไม่มีความประสพการณ์” ตามพจนานุกรม และแปลคำว่า “刺激” เป็น “ฟิน” แทนที่จะแปลว่า “กระตุ้น” หรือ “สะเทือนอารมณ์” ตามพจนานุกรม ซึ่งคำแปลทั้งสองคำที่ผู้แปลเลือกใช้ล้วนเป็นคำแสลงในภาษาไทยที่ร่อนมาจากภาษาอังกฤษ โดยคำว่า “ชิง” มาจากคำว่า “single” หมายถึง ผู้ที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และคำว่า “ฟิน” มาจากคำว่า “finale” หมายถึง ความรู้สึกเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วถึงจุดสุดยอด ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า ผู้แปลต้องการลดความชัดเจนของคำ ทำให้คำแปลไม่หยาบคาย และลามกจนเกินไป จึงเลือกที่จะไม่แปลคำว่า “刺激” เป็นคำว่า “เสียว” แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ต้องการใช้ภาษาทางการและต้องการความรื่นหูด้วย โดยเฉพาะ คำว่า “雏儿” หากจะแปลเป็นคำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงอย่างคำว่า “พรหมจรรย์” ก็จะไม่เหมาะสมกับบริบทที่เป็นเพื่อนเพศชายคุยกัน ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้คำต่างประเทศที่คนไทยนิยมมาใช้แปลคำคำนี้

ส่วนในตัวอย่างที่ 15 คำว่า “上” ในบริบทดังกล่าวจัดเป็นคำแสลงที่มีความหมายว่า “ร่วมเพศ” หรือ “มีเพศสัมพันธ์” ซึ่งผู้แปลได้ใช้คำว่า “อ๊ีบ” ในการแปล ทั้งนี้ ผู้วิจัยมองว่า เนื่องจากบริบทข้างต้นเป็นบทสนทนาระหว่างเพื่อนผู้ชาย หากใช้คำสุภาพ เช่น “ร่วมเพศ” หรือ “มีเพศสัมพันธ์” ก็จะทำให้ผู้ชมเสียอรรถรส หรือหากผู้แปลเลือกแปลว่า “เอา” หรือ “เย็ด¹” ก็จะมี ความรุนแรงทางภาษามากเกินไป ดังนั้น การที่ผู้แปลเลือกแปลเป็นคำว่า “อ๊ีบ” ที่เป็นคำแสลงและใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่วัยรุ่นก็ถือเป็น การลดระดับความรุนแรงของคำอย่างหนึ่ง

¹ เย็ด หมายถึง (ปาก) ก. ร่วมประเวณี (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

6. การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม

ตัวอย่างที่ 16 味太大了。

กลิ่นแมงโคตรแรงเลย (ตอนที่ 9 นาทีที่ 02:53-02:53)

ในตัวอย่างที่ 16 กู้ให้เป็นปากนกรระจอก จึงอ่อนให้ป้ายลั่วอินทยาให้ แต่ป้ายลั่วอินแกลั้งเอาครีมทาริตสีดวงมาทาให้แทน ซึ่งหลังจากที่เขารู้ว่านั่นเป็นครีมทาริตสีดวง เขาจึงตกใจและพูดประโยคนี้ออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “โคตร” ซึ่งจัดเป็นคำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ

ตัวอย่างที่ 17 大海最讨厌别人碰他了。

ต้าให้โคตรไม่ชอบให้คนอื่นไปโดนตัวเลย (ตอนที่ 8 นาทีที่ 19:26-19:29)

ในตัวอย่างที่ 17 ป้ายลั่วอินถามเพื่อนของกู้ให้ว่าเคยสำเร็จความใคร่ด้วยกันไหม ซึ่งเพื่อนของกู้ให้ก็ได้แกลั้งทำเป็นเข้าไปแตะเนื้อต้องตัวกู้ให้ให้ป้ายลั่วอินดู แต่กู้ให้กลับทำท่าที่รำคาญ และไล่เพื่อนคนนั้นให้ออกไปห่าง ๆ ทำให้เพื่อนคนนั้นพูดประโยคนี้ออกมา โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏ คือ คำว่า “โคตร” ซึ่งจัดเป็นคำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ

ตัวอย่างที่ 18 我特佩服你。

ฉันละโคตรเคารพนายเลย (ตอนที่ 15 นาทีที่ 09:21-09:22)

ในตัวอย่างที่ 18 เพื่อนของกู้ให้ชมป้ายลั่วอินที่เอาชนะความเอาแต่ใจของกู้ให้ได้ โดยคำต้องห้ามที่ปรากฏคือ คำว่า “โคตร” ซึ่งจัดเป็นคำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ

จากตัวอย่างที่ 16-18 จะเห็นได้ว่าคำว่า “太¹” “最²” และ “特³” จัดเป็นคำวิเศษณ์ที่ใช้บ่อยระดับ ซึ่งถือเป็นคำทั่วไป ไม่ได้จัดเป็นคำต้องห้ามแต่อย่างใด แต่เนื่องจากผู้แปลต้องการเน้นระดับอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร ทั้งยังคำนึงถึงบริบทที่เป็นบทสนทนาระหว่างเพื่อน ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า “โคตร” ที่เป็นภาษาไม่สุภาพและไม่เป็นทางการแทนที่การเลือกใช้คำสุภาพอื่น ๆ ที่มีความหมายเดียวกัน เช่น มาก ที่สุด หรือ สุด ๆ เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจีน: กรณีศึกษาซีรีส์วายจีนเรื่อง “รัยนักรักเสพติด” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักแปลบทบรรยายใต้ภาพ และผู้สนใจค้นคว้าในภายภาคหน้า

ซึ่งจากการประยุกต์จากการจำแนกประเภทคำต้องห้ามของนันทวัฒน์ เนตรเจริญ (2558) และการแบ่งกลุ่มคำต่ำของอรรถัย ชินอัครพงศ์ (2557) เข้ากับประเภทของคำต้องห้ามที่ผู้วิจัยค้นพบเพิ่มเติมในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์เรื่องดังกล่าว ทำให้สามารถแบ่งประเภทคำต้องห้ามออกเป็นประเภทใหญ่และย่อย ดังนี้

1. คำหยาบ

1.1 คำสบถ

1.2 คำหยาบที่ใช้ประกอบหน้า

1.3 คำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ

¹ 太 (ศัพท์วิเศษณ์) หมายถึง มีความหมายแสดงว่าเกินไป (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

² 最 (ศัพท์วิเศษณ์) หมายถึง แสดงถึงลักษณะสังกัดบางประการเหนือหรือล้ำเกินประเภทเดียวกันหรือสรรพสิ่งเดียวกัน (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

³ 特 หมายถึง พิเศษ เฉพาะ เหนือกว่าสิ่งอื่นโดยทั่วไป (พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่, 2554)

2. คำคำ คำสพประมาท และคำดูหมิ่น

- 2.1 คำคำประเภทความผิดปกติทางจิตหรือสติปัญญา
- 2.2 คำคำประเภทอวัยวะในร่างกาย
- 2.3 คำคำประเภทสิ่งสกปรกและของเสียที่ไม่เป็นที่ต้องการ
- 2.4 คำคำประเภทลักษณะนิสัยและความประพฤติ
- 2.5 คำคำประเภทชาติพันธุ์หรือชาติกำเนิด

3. คำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+

- 3.1 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ
- 3.2 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
- 3.3 คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

โดยผู้วิจัยไม่พบคำต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับความสูญเสีย สัตว์ ความเชื่อทางศาสนา โรคหรืออาการของโรค พิฆพวรรณ บุคคล รูปลักษณ์ และอาวุธ แต่พบคำต้องห้ามที่อยู่นอกเหนือจากกลุ่มที่นักวิจัยทั้งสองท่านจำแนกไว้ ได้แก่ คำสบล และคำหยาบที่ใช้ประกอบหน้า นอกจากนี้ ยังได้นำคำต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับเพศ (อวัยวะเพศ) มาจำแนกเป็นประเภทใหญ่คือ คำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+ และแบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ทั้งนี้ กลวิธีการแปลที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามที่ปรากฏอยู่ในบทบรรยายได้ภาพของซีรีส์วายเงินเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” มีทั้งสิ้น 6 กลวิธีโดยเรียงลำดับจากจำนวนที่พบมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้

1. การเทียบเคียงอารมณ์
2. การแปลตรงตามรูปภาพ
3. การแปลคำธรรมเนียมด้วยคำต้องห้าม

4. การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ
5. การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรีนหุ
6. การแทนที่

ซึ่งกลวิธีที่พบข้างต้นสอดคล้องกับกลวิธีการแปลที่ศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และ ซาร่าห์ ดาวูดิ (Zarah Davoodi, 2009) ทำการสรุปไว้ทั้งสิ้น 5 กลวิธี โดยไม่พบการลดความ และการแปลเพิ่มในการแปลคำต้องห้ามที่ปรากฏในบทบรรยายใต้ภาพของซีรีส์เรื่องดังกล่าว นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยยังค้นพบกลวิธีเพิ่มเติมอีก 1 กลวิธี คือ การแปลคำธรรมดาด้วย คำต้องห้ามอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากที่ผู้วิจัยได้นำคำต้องห้ามที่รวบรวมมาจากซีรีส์เรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” ด้วยรอบ กลวิธีการแปลทั้ง 7 กลวิธีที่สรุปได้จากงานวิจัยของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และ ซาร่าห์ ดาวูดิ (Zarah Davoodi, 2009) ผลการศึกษาพบว่า มีกลวิธีที่สอดคล้องกับรอบ กลวิธีการแปลข้างต้น 5 กลวิธี โดยไม่ปรากฏการลดความและการแปลเพิ่ม นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบกลวิธีเพิ่มเติม คือ การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม ซึ่งกลวิธีการแปลที่พบมากที่สุดคือ การเทียบเคียงอารมณ์ รองลงมาคือการแปลตรงตามรูปภาพ การแปลคำธรรมดา ด้วยคำต้องห้าม การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ การลดระดับความรุนแรง หรือการใช้คำรีนหุ และการแทนที่ ตามลำดับ

กลวิธีที่พบมากที่สุด คือ การเทียบเคียงอารมณ์ มักพบในการใช้ลงท้ายประโยค และ ไม่ได้มีคำดังกล่าวปรากฏในบทบรรยายใต้ภาพของภาษาต้นทาง เป็นคำที่ผู้แปลแปลเพิ่มเติม โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะใช้คำต้องห้ามสื่อความหมายคาย และอารมณ์ของตัวละครให้ได้ ใกล้เคียงกับภาษาต้นทาง แต่ไม่ได้เป็นการขยายความหมายเพิ่มเติมของประโยคนั้น ๆ ในทาง ตรงกันข้าม คำที่ผู้แปลแปลเพิ่มเติมนั้นไม่ได้ถ่ายทอดความหมายใด ๆ เลย ซึ่งคำว่า “วะ”

“วะ” “เว้ย” จัดเป็นคำต้องห้ามที่พบได้บ่อยในบทบรรยายใต้ภาพภาษาไทยของซีรีส์วายจีน เรื่อง “รายนักรักเสฟติด” เพราะเนื่องจากบทสนทนาระหว่างตัวละครในซีรีส์เรื่องดังกล่าว มักจะเป็นบทสนทนาระหว่างเพื่อนผู้ชายที่มีความสนิทสนมกัน การใช้คำลงท้าย “วะ” “วะ” “เว้ย” นี้ จะช่วยสื่ออารมณ์ความดิบเถื่อนของตัวละครชายให้ชัดเจน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่ม อรรถรส และความเป็นธรรมชาติในบทสนทนาอีกด้วย

กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ การแปลตรงตามรูปภาพ กลวิธีนี้มักใช้เมื่อบทบรรยาย ใต้ภาพทั้งภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีคำทางวัฒนธรรมที่ตรงกัน หากแปลออกมาตรง ตัวแล้วผู้ชมสามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องตีความใด ๆ ซึ่งเนื่องจากในภาษาไทยมีคำไวพจน์ที่ หลากหลายเช่นเดียวกับภาษาจีน เช่นคำว่า “ชั่ว” “เลว” “ชั่วช้า” จึงทำให้มีคำให้เลือกใช้ ค่อนข้างหลากหลาย ส่งผลให้พบการแปลตรงตามรูปภาพพอสมควร เพราะการแปลตรง ตามรูปภาพถือเป็นการรักษาใจความเดิมของภาษาต้นทางที่สมบูรณ์ที่สุด ดังนั้น หากผู้แปล พบว่าคำใดสามารถแปลตรงตามรูปภาพได้ก็จะใช้กลวิธีดังกล่าวในการแปล

กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ การแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้าม โดยกลวิธีนี้คือการ แปลถ้อยคำสุภาพและคำรื่นหูให้กลายเป็นคำต้องห้าม โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้คำต้องห้ามเน้น ความหมายของประโยค อีกทั้งยังสามารถเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ชมได้ อรรถรสในการรับชมซีรีส์ โดยจากการรวบรวมคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพภาษาไทยของ ซีรีส์วายจีนเรื่อง “รายนักรักเสฟติด” จะพบเพียงแค่คำว่า “โคตร” เท่านั้น ซึ่งคำคำนี้จัดเป็น คำต้องห้ามที่มีลักษณะพิเศษที่ปรากฏใช้ในภาษาไทยเท่านั้น (นันทวัฒน์ เนตรเจริญ 2558 : 176) แต่เนื่องจากจำนวนความถี่ของการใช้คำค่อนข้างมาก จึงทำให้มีการใช้กลวิธีดังกล่าว มีมากเป็นอันดับที่ 3

กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 4 คือ การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีนี้ได้ถูกใช้ในการแปลคำต้องห้ามประเภทคำต่ำ คำสบประมาท และคำดูหมิ่น ได้แก่ คำต่ำประเภทความผิดปกติทางสมอง (เพี้ยน, อ่อน, ไร้จิต) คำต่ำ

ประเภทสิ่งสกปรกและของเสียที่ไม่เป็นที่ต้องการ (สวะ, กาก) และคำคำประเภทชาติพันธุ์ และชาติกำเนิด (โสเภณี) รวมถึงคำต้องห้ามที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+ ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ (ห่า) และคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์ (อึบ, ชิง, ฟิน) ซึ่งถือได้ว่ากลวิธีนี้ถูกนำมาใช้อย่างครอบคลุมจนเกือบครบทุกประเภทคำต้องห้ามที่ได้จำแนกไว้ในบทความชิ้นนี้ โดยผู้วิจัยคาดว่าสาเหตุที่ผู้แปลเลือกใช้ กลวิธีนี้ในการแปล เป็นเพราะคำต้องห้ามที่จัดอยู่ในประเภทต่าง ๆ ข้างต้นมีความเฉพะตัวของภาษาต้นทางค่อนข้างมาก ซึ่งไม่สามารถทำการแปลตรงตัวได้ หากแปลออกมาตรงตัว ก็อาจทำให้ผู้ชมไม่เข้าใจหรือไม่ได้รับอรรถรสอย่างเต็มที่ ดังนั้น ผู้แปลจึงหาคำแปลภาษาไทย ที่มีใจความใกล้เคียงกับคำภาษาจีน และเป็นที่น่าสนใจในภาษาไทยเพื่อลดช่องว่างทาง วัฒนธรรม

กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 5 คือ การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรื่นหู ซึ่งเป็น การแปลคำแสลงที่มีความหยาบคายค่อนข้างมากของภาษาต้นทางด้วยคำแสลงที่มีความ รุนแรงน้อยลงในภาษาปลายทาง ทั้งนี้ คำดังกล่าวจะต้องเป็นที่เข้าใจและยอมรับได้ในสังคม ของภาษาปลายทาง เช่นคำว่า “อึบ” “ชิง” และ “ฟิน” ที่ได้ยกตัวอย่างไปข้างต้น โดยจะ สังเกตเห็นว่า หากจะแปลคำเหล่านี้แบบตรงตัวตามภาษาต้นทางก็จะรุนแรงเกินไปจนอาจทำให้ ผู้กระบังการออกอากาศได้ และหากแปลด้วยภาษาที่สุภาพมากเกินไปก็จะทำให้สูญเสีย อรรถรสในการรับชม ดังนั้น การลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรื่นหูก็ถือเป็นอีกกลวิธี หนึ่งที่เหมาะสมแก่การแปลบทบรรยายได้ภาพ

กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ การแทนที่ ซึ่งการนำคำที่เข้าใจได้ในทันทีหรือเป็น ที่ยอมรับได้ในวัฒนธรรมของภาษาปลายทางไปแทนที่ถือเป็นกลวิธีที่น่าสนใจ เพราะซีรีส์เรื่อง นี้หรือซีรีส์จีนในยุคปัจจุบันมักจะใช้คำแสลงที่เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นค่อนข้างบ่อย ดังนั้น การแปลบทบรรยายได้ภาพด้วยการแทนที่เพื่อเน้นภาษาพูดที่ไม่ค่อยสุภาพ แต่เป็นที่เคยชิน ในวัฒนธรรมไทยก็จะสามารถทำให้ผู้ชมได้อรรถรส และอ่านบทบรรยายได้ภาพภาษาไทยได้

อย่างสิ้นไหล ดังเช่นการแทนที่การช่วยตัวเองด้วยคำว่า “รีดน้ำ” “สไลด์หนอน” ที่ยกตัวอย่างไปข้างต้น

โดยจากผลการวิจัยจะเห็นว่า ซีรีส์วายจีนเรื่อง “รัยนักรักเสพติด” ไม่ปรากฏคำต้องห้ามที่ใช้กลวิธีการละความและการแปลเพิ่ม ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า กลวิธีการละความถือเป็นกลวิธีที่เหมาะสมกับการแปลบทบรรยายใต้ภาพ เนื่องจากซีรีส์จะมีภาพ ฉาก และปัจจัยอื่น ๆ ประกอบไปด้วย ดังนั้นหากละสิ่งที่ไม่จำเป็นได้ ก็สมควรละ เพราะจะช่วยให้ประหยัดพื้นที่บนหน้าจอ และลดความตึงเครียดในการอ่านบทบรรยายใต้ภาพของผู้ชมได้ ทว่าเนื่องจากซีรีส์เรื่องดังกล่าวเป็นซีรีส์วายที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นเพศชาย ดังนั้นคำต้องห้ามจึงถือเป็นลักษณะพิเศษ และตัวสร้างอรรถรสที่สำคัญสำหรับซีรีส์เรื่องดังกล่าว การละไม่แปลคำต้องห้ามจึงอาจไม่ใช่ทางเลือกที่ดีนัก ส่วนกลวิธีการแปลเพิ่มนั้น ผู้วิจัยคิดว่าไม่ค่อยเหมาะสมกับการแปลบทบรรยายใต้ภาพเท่าไรนัก เนื่องจากในซีรีส์จะมีภาพ ฉาก และปัจจัยอื่น ๆ ประกอบไปด้วยอยู่แล้ว ดังนั้น การเพิ่มสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องแปลเพิ่ม หรือสิ่งที่ผู้ชมอาจเดาได้จากปัจจัยประกอบอื่น ๆ เข้าไป อาจสร้างความตึงเครียดให้แก่ผู้ชมขณะอ่านบทบรรยายใต้ภาพในเวลาที่มีจำกัดได้ ประกอบกับลักษณะพิเศษของคำต้องห้ามที่มีความสั้น กระชับเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ส่งผลให้ไม่จำเป็นต้องใช้กลวิธีการแปลเพิ่มสำหรับการแปลคำต้องห้ามในซีรีส์วายเรื่องดังกล่าว

ส่วนกลวิธีการแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้ามที่พบเพิ่มเติมนอกเหนือจาก 7 กลวิธีที่สรุปจากศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาร่าห์ ดาเวอดิ (Zarah Davoodi, 2009) นั้น ผู้วิจัยคิดว่า เนื่องจากผู้แปลต้องการเสริมอารมณ์บทบรรยายใต้ภาพให้เข้ากับน้ำเสียง อารมณ์ และสิ่งที่ตัวละครต้องการจะสื่อ ดังนั้นจึงได้มีการปรับคำสุภาพหรือคำธรรมดาบางคำให้เป็นคำต้องห้าม เพื่อเสริมลักษณะความตึงเครียดของซีรีส์วายที่มีตัวละครหลักเป็นวัยรุ่นเพศชาย ทั้งนี้ ในซีรีส์วายจีนเรื่อง “รัยนักรักเสพติด” พบการแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้ามเพียงคำเดียวเท่านั้น นั่นก็คือคำว่า “โคตร” ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า หากมีโอกาสได้ศึกษางานวิจัยด้าน

การแปลบทบรรยายใต้ภาพของซีริสแนววัยรุ่นเพศชายเรื่องอื่น ๆ ก็อาจพบการแปลคำต้องห้ามด้วยกลวิธีดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

นอกจากกลวิธีการแปลคำต้องห้ามที่พบข้างต้นแล้ว เนื่องจากผู้วิจัยมีความประสงค์จะวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำต้องห้ามในกลุ่มประเภทต่าง ๆ ว่ามีลักษณะร่วมหรือแตกต่างกันอย่างไร จึงได้ทำการจำแนกประเภทของคำต้องห้ามอย่างละเอียดดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น เพื่อวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้แปลคำต้องห้ามแต่ละชนิดให้เห็นภาพและละเอียดยิ่งขึ้น ซึ่งก็ถือเป็นข้อแตกต่างจากงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นที่ไม่ได้มีการแบ่งประเภทของคำต้องห้ามที่ละเอียดและชัดเจน ทว่ามุ่งเน้นแต่การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ดังที่ผู้วิจัยได้ยกขึ้นมากล่าวในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ซึ่งถึงแม้ว่างานวิจัยของนันทวัฒน์ เนตรเจริญ (2558) จะได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทของคำต้องห้ามอยู่บ้าง แต่เนื้อความในงานวิจัยก็ไม่ได้เน้นการแบ่งลักษณะคำต้องห้ามโดยละเอียด จึงไม่เพียงพอต่อการนำมาจำแนกประเภทคำต้องห้ามที่พบในซีริสเรื่องนี้ให้ครอบคลุมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยของอรทัย ชินอัครพงศ์ (2557) และนำมาร่วมประยุกต์เพื่อจำแนกประเภทของคำต้องห้ามโดยละเอียด พร้อมทั้งแบ่งประเภทคำต้องห้ามเพิ่มเติมตามแนวคิดของผู้วิจัยเอง และสามารถวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

กลวิธีที่พบมากที่สุดในการแปลคำต้องห้ามที่จัดอยู่ในประเภทของคำหยาบ คือ การเทียบเคียงอารมณ์ เนื่องจากคำสบถที่ประกอบด้วยคำว่า “วะ” “วะะ” “เว้ย” มีความถี่ในการใช้ในบทบรรยายใต้ภาพของซีริสเรื่องนี้ค่อนข้างมาก จึงทำให้คำต้องห้ามที่จัดอยู่ในประเภทของคำหยาบใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงอารมณ์มากที่สุด เช่นเดียวกับกลวิธีการแปลคำธรรมดาด้วยคำต้องห้ามที่พบในการแปลคำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ และการแปลเพิ่มที่พบในคำหยาบที่ใช้ประกอบหน้าที่มีความถี่ในการใช้รองลงมาตามลำดับ แม้คำที่พบจะมีเพียงไม่กี่คำ แต่ความถี่ในการใช้คำซ้ำจึงทำให้เกิดเป็นสถิติทางการแปล

กลวิธีที่พบมากที่สุดในการแปลคำต้องห้ามที่จัดอยู่ในประเภทคำต่ำ คำสบบประมาทและคำดูหมิ่น คือ การแปลตรงตามรูปภาษา ซึ่งหากลองสังเกตดูแล้วจะพบว่าคำต่ำ คำสบบประมาท และคำดูหมิ่นในซีรีส์วายเรื่องดังกล่าวมักเป็นคำที่มีคำแปลตรงตัวในภาษาไทย ดังนั้นผู้แปลจึงสามารถเลือกใช้คำไวพจน์ในภาษาไทยที่มีอยู่อย่างหลากหลายมาใช้แปลตรงตัวได้โดย ส่วนกลวิธีที่พบบรองลงมาคือ การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ ซึ่งจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า คำต้องห้ามบางคำในบทบรรยายได้ภาพของซีรีส์เรื่องดังกล่าวมีรูปแบบภาษาที่มีเอกลักษณ์และแตกต่างจากภาษาไทย จึงยากแก่การหาคำแปลในภาษาไทยมาแปลแบบตรงตัวได้ หรือหากแปลตรงตัวก็ไม่สามารถถ่ายทอดใจความที่แท้จริงของคำเหล่านั้นออกมาได้ ผู้แปลจึงจำเป็นต้องหาคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับภาษาจีนมากที่สุดมาใช้แทน

กลวิธีที่พบมากที่สุดในการแปลคำต้องห้ามที่จัดอยู่ในประเภทของคำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+ ซึ่งเป็นประเภทที่ผู้วิจัยจำแนกขึ้นใหม่เนื่องจากพบว่าคำบางคำไม่ถือเป็นคำหยาบหรือคำต่ำ แต่ก็ถือเป็นคำต้องห้ามที่ไม่ควรพูดอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะ เหมาะกับการพูดคุยเฉพาะกลุ่มผู้ที่สนิทเท่านั้น คือ กลวิธีการลดระดับความรุนแรงหรือการใช้คำรื่นหูที่ใช้ในคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ (อ๊ีบ, ชิง, ฟิน) ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ผู้แปลต้องการใช้คำแสลงหรือคำศัพท์ต่างประเทศเพื่อให้ระดับความหยาบคายและความรุนแรงอยู่ในระดับที่พอเหมาะต่อการเผยแพร่สู่สาธารณชน และในขณะเดียวกันก็สามารถถ่ายทอดใจความที่แท้จริงของภาษาต้นทางให้กับผู้ชมในภาษาปลายทางได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ด้วย ส่วนกลวิธีที่พบบรองลงมา คือ การแทนที่ที่พบในคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือการแปลตีความ ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลทั้งในด้านกลวิธีการแปลและประเภทคำต้องห้ามไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลแสดงกลวิธีการแปลที่พบในคำต้องห้ามแต่ละประเภท

ประเภทของคำต้องห้าม	การเทียบเคียงอารมณ์	การแปลตรงตามรูปภาษา	การแปลคำธรรมดาด้วยคำ ต้องห้าม	การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือ การแปลตีความ	การลดระดับความรุนแรงหรือ การใช้คำอื่น	การแทนที่
1. คำหยาบ						
1.1 คำสบถ (วะ, วะ, เว้ย)	87					
1.2 คำหยาบที่ใช้ประกอบ หน้า (ไอ้, นิ่ง)	14					
1.3 คำหยาบที่เกี่ยวข้องกับ เครือญาติ (โคตร)			17			
2. คำด่า คำสบประมาทและคำ ดูหมิ่น						
2.1 คำด่าประเภทความ ผิดปกติทางสมอง (โง่, บ้า, เพี้ยน, ประสาท, โรคนจิต)		45		4		
2.2 คำด่าประเภทอวัยวะใน ร่างกาย (หน้าไม่อาย, หน้าด้าน)		3				
2.3 คำด่าประเภทสิ่งสกปรก และของเสียที่ไม่เป็นที่ต้องการ (สวะ, กาก)				3		

ประเภทของคำต้องห้าม	การเทียบเคียงอารมณ์	การแปลตรงตามรูปภาษา	การแปลคำธรรมดาด้วยคำ ต้องห้าม	การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือ การแปลได้ตีความ	การลดระดับความรุนแรงหรือ การใช้คำอื่นทด	การแทนที่
2.4 คำคำประเภทลักษณะ นิสัยและความประพฤติ (นิสัย เสีย, ชั่ว)		15				
2.5 คำคำประเภทชาติพันธุ์ และชาติกำเนิด (โสเภณี)				1		
3. คำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนา สื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+						
3.1 คำที่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ (ห่า)				5		
3.2 คำที่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ ด้วยตนเอง (สไลด์หนอน, ริดน้ำ, เสียว)						5
3.3 คำที่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ (อึ๊บ, ชิง, ฟิน)				1	10	
ผลรวมจำนวนครั้งที่ปรากฏ	101	63	17	14	10	5

ประเภทของคำต้องห้าม	การเทียบเคียงอารมณ์	การแปลตรงตามรูปภาษา	การแปลคำตรงตามด้วยคำ ต้องห้าม	การเทียบเคียงจากรูปภาษาหรือ การแปลตีความ	การลดระดับความรุนแรงหรือ การใช้คำรุ่มห	การแทนที่
ผลรวมร้อยละ	48.1	30	8.1	6.67	4.75	2.38

ซึ่งจากการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่าการนำกรอบแนวคิดด้านกลวิธีการแปลที่สรุปโดยศุภกานดา ทองบุญรอด (2545) และซาร่าห์ ดาวูดี้ (Zarah Davoodi, 2009) มาประยุกต์ใช้ร่วมกันสามารถช่วยให้การวิเคราะห์กลวิธีมีความหลากหลาย และครอบคลุมมากกว่างานวิจัยที่อ้างอิงข้างต้น ที่มักจะเน้นการตัดทอนหรือลดความรุนแรงและความหยาบคายจนเกินความจำเป็น อีกทั้งการนำการแบ่งประเภทของคำต้องห้ามตามค่านิยมของ นันทวัฒน์ เนตรเจริญ (2558) และการแบ่งประเภทคำคำ คำสบประมาทและคำดูหมิ่นตามค่านิยมของ อรทัย ชินอัครพงศ์ (2557) มาประยุกต์เพื่อแบ่งประเภทคำต้องห้ามในงานวิจัยชิ้นนี้ ที่ถึงแม้ว่าเดิมที่การแบ่งประเภทที่นำมาประยุกต์ใช้จะไม่ได้ครอบคลุมถึงคำที่เกี่ยวข้องหรือมีเจตนาสื่อออกไปในเชิงทางเพศ 18+ ก็ตาม แต่ก็สามารถช่วยให้ผู้วิจัยศึกษาคำต้องห้ามได้ลึกซึ้ง และเห็นภาพรวมในมุมที่กว้างกว่างานวิจัยที่ได้อ้างอิงไปข้างต้น ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแบ่งลักษณะของคำต้องห้ามและวิเคราะห์แบบจำแนกประเภท

ข้อเสนอแนะการวิจัย

บทความนี้เน้นศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจีน: กรณีศึกษาซีรีส์วายจีนเรื่อง “ร้ายนักรักเสพติด” จึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นที่น่าสนใจสำหรับงานวิจัยชิ้นอื่นในอนาคต ดังนี้

1. นักวิจัยสามารถศึกษาลักษณะและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยของซีรีส์วายจีนเรื่องเดียวกันผ่านช่องทางการออกอากาศที่แตกต่างกัน ว่ามีความแตกต่างและทับซ้อนกันอย่างไร รวมถึงทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมด้วยว่าช่องทางการออกอากาศส่งผลต่อการแปลคำต้องห้ามหรือไม่อย่างไร
2. นักวิจัยสามารถศึกษาเปรียบเทียบการแปลถ้อยคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพและในนวนิยาย โดยผู้วิจัยเสนอให้วิเคราะห์ข้อมูลจากภาพยนตร์หรือซีรีส์กับนวนิยายเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนและน่าสนใจยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กุลชาติ ศรีโพธิ์. (2548). การสื่อสารผ่านการแปลคำสวด และคำหยาบคายในภาพยนตร์ต่างประเทศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- ชนัญชิตา เภาวัลย์. (2564). การศึกษาการแปลถ้อยคำต้องห้ามในบทบรรยายใต้ภาพชุดการ์ตูนแอนิเมชันสำหรับผู้ใหญ่เรื่อง Big Mouth จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย. วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 10(1), 1-26.
- เจียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ (2554). พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่ พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: บริษัทรวมสาส์น (1997) จำกัด.

- นันทวัฒน์ เนตรเจริญ และสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ. (2558). “การแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในวรรณกรรมเรื่อง *The Catcher in the Rye*”. วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8(3), 169-184.
- พันศักดิ์ อัครวงศ์เกษม. (2561). เรื่องเพศกับการเซ็นเซอร์: การแปลภาษาต้องห้ามในนวนิยาย เรื่อง *Fifty Shades of Grey* ของ E. L. James. วารสารการแปลและการล่าม, 3(2), 90-137.
- พรพรรณ กิตติดุขฎีกุล. (2561). การแปลภาษาวัยรุ่นร่วมสมัยในนวนิยายเรื่อง “สาวเจ้าปัญหา” ของเบ็บ วอล์คเกอร์. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 37(2), 9-34.
- พรรณิ ภาระโกชน. (2555). การแปลคำศัพท์ทางวัฒนธรรมในนวนิยายเรื่อง “*Memoirs of a Geisha*”. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 31(1), 5-17.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- ศุภกานดา ทองบุญรอด. (2545). “กลวิธีการแปลภาษาเพศชาย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิวินท์ นิลพานิชย์. (2559). การแปลบทพูดกะเทยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง “สตรีเหล็ก ภาค 1” และหนังสือรักจริงปิ้งแก้อ “Change: รัก...ไม่เปลี่ยน”. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, 33(3), 67-99.
- อุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม. (2560). บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์ (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- อรทัย ชินอัครพงศ์. (2557). อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ของคำคำในภาษาไทย. วารสารมนุษยศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 11(2), 57-76.

ภาษาอังกฤษ

Davoodi, Z. (2009). **On the Translation of Taboos**. Retrieved from
<https://www.translationdirectory.com/articles/article2052.php>
(5 มิถุนายน 2564)